

MOR MÜREKKEP

Yıl:7 Sayı:29 Nisan 2021

"Dünyayı yöneten, kalem,
mürekkep ve kâğıttır."

Jonathan Swift

Derya Öncü Koleji Yazı Atölyesi Çalışmasıdır..

İÇİNDEKİLER

2	KİTAPLAR Osman Emin KABLAN	YERLİLERİN GÖZYAŞLARI Elif GÖK	8
3	TOPRAK ANA ÜZERİNE Zehra OKKIR	TAHİR SAMİ BEY'İN ÖZEL HAYATI Fatma Meryem KÖKSAL	9
4	OKUMA ÜZERİNE Asude GÜMÜŞ	İKİ ŞEHRİN HİKÂYESİ Büşra Naz BAKIR	10
5	İNSAN NE İLE YAŞAR? Zeynep TAŞ	ZWEİG'DAN Canan ERTÜRK	11
6	BAKIŞ AÇISI Ayşegül TAŞ	YERLİLER VE İSPANYOLLAR Sena ARAS	12
7	İNSAN GELECEĞİ NE KADAR ÖNGÖREBİLİR? Ahmet Sadık Öğüt	KİTAPLARDAN BANA KALAN Zeynep Fahrünisa TEKE	14

KİTAPLAR

Küçüklüğümde kitaplar hep bana çok uzun ve karmaşık gelirdi. Kitap okuyan büyüklerimi görünce sıkılmadan o kadar sayfayı nasıl okuyorlar diyordum. Yazılar da çok küçüktü.

The Maze Runner – James Dasher

Sonrasında ortaokulda macera ve bilimkurgu kitaplarını keşfettim. Filmini izlediğim ve çok etkilendiğim “The Maze Runner” filminin kitap uyarlaması olduğunu öğrendim. Hemen kitabı aldım. Yaklaşık 500 sayfa olan kitap yaklaşık 1-2 günde bitti. Serinin başka kitapları da olduğunu öğrendim. Daha filmleri çıkmamıştı ama hemen onları da alıp okudum. Her sayfada ayrı bir heyecana kapılıyordum ve bu bana gün içinde de etki ediyordu. Akşam olsa da biraz daha okusam diyordum. Bilimkurgu sevdam o kitapla başladı.

Cingöz Recai - Peyami Safa

Daha sonra Peyami Safa'nın “Cingöz Recai” serisini keşfettim. Gerçekten olaylar çok zekice işleniyordu. Bu serinin de kitaplarını okudum ve bana çok büyük bir okuma alışkanlığı kazandırdı. O seriden sonra cinayet ve polisiye kitaplarına ilgim olduğunu anladım.

Sherlock Holmes – Sir Arthur Conan Doyle

“Cingöz Recai” maceramdan sonra Sherlock Holmes kitapları okumaya başladım. Tabii arada öğretmenlerin tavsiye ettiği kitapları okuyordum fakat eve gelince boş vaktim varsa direkt Sherlock okumaya başlıyordum. Olayların karışması bir kördüğüm haline gelmesi ve kitabın en son sayfalarında bu kördüğümün çözülmesi kitapta sürükleyicilik oluşturuyordu. Sherlock da düşünme yapısıyla ve olaylara bakış açısıyla bana muhakkak bir şeyler kattı.

Agatha Christie

Onlarca Sherlock Holmes kitabı da bitince Agatha Christie okumaya başladım. Bana göre cinayet-dedektiflik romanlarında bir numara. Yerini kolay kolay başkasının alabileceğini zannetmiyorum. Onun kitapları da aynı şekilde bir kördüğüm üzerinden ilerliyordu. Ama bu seride daha çok stres oluyor ve kitabın sonuna doğru daha da çok meraklanmaya başlıyordunuz. Son sayfaya kadar kafanızda onlarca senaryo oluşuyordu. Acaba katil bu mu? Şu ipucu kime ait? Bu şüpheli yalan mı söylüyor? Son sayfaya geldiğinizde ise kafanızdaki bütün senaryolar yerle bir oluyor, akıl almaz bir sonla karşılaşıyordunuz. Bu da beni kitaba bağlayan en önemli özelliklerdendi.

Osman Emin KABLAN

TOPRAK ANA ÜZERİNE

Tüm oğullarını ve eşini savaşta kaybeden bir ana ve olan biten her şeye şahit olan bir toprak, tarla...

İlk başta her şey çok güzeldi. Güle oynaya toplanan buğdaylar, başaklar akşama kadar hep beraber çalışırlardı. Sonrasında bu güzel Kırgız Köyü'ne birtakım haberler gelmeye başladı. Haberlerin geldiği vakitlerde ise hafiften bir kıtlık sürecine girilmişti. Toprak, köyüne küsmüş misali az ürün veriyordu. Üstüne üstlük bir de topladıkları mahsuller yağmalanınca... Büyük bir ümitsizliğe kapıldı Kırgız Köyü. O sıralarda sezmişlerdi daha kötü olayların da tez vakitte geleceğini. Öyle de olmuştu. Gelen haberler savaş haberi idi. Çocuklarından sonra cephanelikten çağırılıyordu Suvankul. Ardından çok daha güç durumda kalındı. Köydeki tüm erkekler savaşa gitmişti.

İşte tam da bu esnada bir başlarına kalan kadınların ve çocukların yaşadığı zorlukları ve özlemi kaleme almış Cengiz Aytmatov. Sade ama bir o kadar da etkileyici bir üslupla yazılmış bir kitap... Zamanda yolculuklara rastladığımız bölümler oluyor Aytmatov'un bu kitabında da.

Tolganay ve Toprak Ana arasında geçen geçmiş olayların konuşulmasını, o dönemde geçen zorlukları ve üzüntüleri okudum kitapta. Cengiz Aytmatov'un etkileyici kaleminden...

Zehra OKKIR

OKUMA ÜZERİNE

Kendimi bildim bileli kitap okumayı seven biri değildim. Ailemin yönlendirmesiyle ara ara küçük kitaplar okurdum ama çok çabuk sıkılır, okumayı bırakırdım. Kitapların sadece bir eğlence amacı olduğunu düşünüyordum sanırım ve beni eğlendirmiyorsa da okumuyordum. Galiba net olarak düzgün bir şekilde okuduğum ilk kayda değer kitap Gülten Dayıoğlu'nun "Gizemli Güvercin" adlı kitabıydı. Kitabı pek hatırlamıyorum ve bitirmemiştim de sanırım.

Zamanla okulda öğretmenlerim aracılığıyla okumalar yaptım az çok ama pek dikkat etmiyordum. Bu sebeple ortaokuldayken Paulo Coelho'nun "Simyacı" adlı kitabının bir kısmını okumuştum ama sıkılıp devamını okumamıştım. Kitabı zaman zaman hatırlayıp bir ara okuyayım diye düşünüyordum ama olmadı bir şekilde. Ta ki bu yıla kadar.

Bu sene karantinadayken kitaplığında kitabı gördüm ve zaten boş zamandan bol bir şeyim olmadığı için okumaya başladım. Bu sefer yarıda bırakmadım ve okurken fark ettim ki daha önceki okumamdan anımsadığım şeyler hep olay odaklıydı ama bu sene okurken daha soyut şeyler, cümlelerin arkasındaki anlamlar aklımda kaldı. Nasıl bilmiyorum ama kitap kendimle ve hayatımla ilgili bazı sorunlarımı çözmeme bile yardım etti. Benim için kafamı dağıtmak için okuduğum bir roman değil, hayatımdaki birtakım şeyleri fark etmemi sağlayan bir araç oldu. Kitapta çokça bölüm işaretleyip çokça cümlelerin altına çizdim. Bazıları çok normal hayatın içinden şeylerdi ama nedense beni etkiledi. Kitabın başka insanlarda da böyle bir etkisi var mı bilmiyorum.

Kitabın bende bu kadar özel bir yerinin olmasının bir nedeni de ortaokulda okusaydım bu anlamları çıkaramayacak olmamdı. Bunun tek sebebi yaşımın daha küçük olması değildi ve kitabı daha sonra tekrar okumayabilirdim de. Zaten ortaokulda sınav için okumaya başlamıştım ve arkadaşlarımla kitabı beğenmediğim bu yüzden yarıda bıraktığım hakkında konuştuğumu hatırlıyorum o yüzden bana bir anda gelen kitabı okuma isteğim biraz garip ve şaşırtıcıydı.

Bana her şeyin bir anlamı olduğunu ve nesnelere, dünyanın görüldüğünden farklı ve daha önemli olduğunu fark ettirdi. İyi ki okudum ve herkesin okumasını isterim. Son olarak kitaptan bir cümle bırakmak isterim: "Evren herkesin anlayacağı bir dilde var olmuştur ama insanlar unutmuştur bu dili."

Asude GÜMÜŞ

İNSAN NE İLE YAŞAR?

Çok alışlagelmiş bir hikâye olmayan “İnsan Ne ile Yaşar” kitabı Tolstoy’un en beğenilen kitaplarından biridir. Tolstoy kitapta yaşamın anlamından ve insanların doyumsuzluğundan bahseder. Bu kitap hırslarımızın, sabırsızlığımızın ve doyumsuzluğumuzun kontrol edilmesi gerektiğini sonunda huzuru bulacağımızı anlatır.

Kitaptan bahsedecek olursam yoksul bir aile var, bir gün baba kasabaya giderken hasta bir adam görüyor ve evine götürüyor. Adam sevgi ve şefkati keşfediyor ve gülümsüyor. Baba adama kunduracılığı öğretiyor ve adam sayesinde şöhretleri tüm ülkeye yayılıyor. Bir gün dükkâna ikiz kızları olan bir kadın geliyor ve çocukların yetim olduğunu birinin ayağının ezildiği için topal kaldığını söylüyor. Adam burada şefkatin güzelliğini keşfediyor ve gülümsüyor. İyice ünlendikleri zamanın birinde zengin bir adam geliyor ve babaya çok pahalı bir deri verip bunu çizme yapmalarını istediğini söylüyor. Eğer deriye zarar gelirse çok kötü şeyler olacağını söyleyip tehdit ediyor. Adam kibirin kötü olduğunu keşfediyor ve gülümsüyor. Sonrasında adam herkese teşekkür edip kendisinin Allah huzurundan kovulan bir melek olduğunu ve bu 3 şeyi öğrenip geri dönmesi istendiğini açıklıyor.

Şu alıntıyla özet geçebiliriz bu kitabı;”Şimdi anlıyorum ki her ne kadar insanlara hayatta kalmalarının sebebi kendi çabalarıymış gibi gözükse de hakikatte onları yaşatan sadece sevgidir. Kim yüreğinde sevgi taşırsa , o sevgi Tanrı’dandır ve Tanrı o kişinin yüreğindedir,çünkü varlığın sebebi sevgidir.”

Zeynep TAŞ

BAKIŞ AÇISI

Küçükken okuduğum kitaplardan aklımda tavşan ve kaplumbağanın hikayesi kaldı. Aslında hikâyelerin bize öğretilen bakış açısından çok daha farklı bakış açılarıyla okunabileceğini bu kitap aklıma gelince anlıyorum. Belki de tavşan kaplumbağayla onu hırslandırmak için dalga geçti ve asıl amacı onun kazanmasını sağlamaktı, bu yüzden kazanmak üzereyken kenara geçip uyudu. Neden yarış için belirlediği yolun ortasında uyusundu ki, yarışı kazanır, daha sonra kaplumbağayı beklerken uyuyabilirdi.

Ya uyumasaydı? Eğer uyumasaydı ve yavaş koşuyormuş gibi yapsaydı da kaplumbağa bir şeylerin yanlış olduğunu anlardı ve tavşanın onun için yaptığını fark ederek özgüvenini kaybedebilirdi. Bu yüzden tavşan için yapılacak en mantıklı hamle, kibirli ve tembel biri gibi davranarak yarıştığı yolda uyumak ve kaplumbağanın geçmesini sağlamaktı. Yani belki de kötü karakter tavşan değildi, belki de tavşan sadece yavaş yürümesine rağmen kaplumbağanın bile kazanabileceğini ona göstermek istedi.

Okuduğum kitaplardan, çizgi romanlardan, herhangi bir kurgudan; kötü karakter sanılan kişinin bakış açısından bakmayı öğrendim. Dünyada kötü ya da iyi kişi diye bir şey yoktur. Şanslı ve hayatı yolunda giden ya da şanssızlıklarına karşı dayanarak güçlü durabilen ile şanssızlıklarına karşı yenilmiş zayıf insanlar vardır. Ve belki de bu hikâyede tavşan, kaplumbağanın şanssızlıklarını yok etmek isteyen ve bunun için kendini küçük düşürebilecek güçlü karakterdi.

Kaplumbağa ise kaybetseydi direnemeyip hatalar yapabilme potansiyeli olan kötü karaktere dönüşebilirdi. Kim bilebilir?

Ayşegül TAŞ

İNSAN GELECEĞİ NE KADAR ÖNGÖREBİLİR?

Pierre-Simon 'a göre evrendeki her atomun yerini ve hareketini bilirsek geleceği bilebiliriz. Nam-ı diğer Laplace 'in Şeytanı.

Bilimkurgu ile aksiyonu çok akıcı bir kurgu ile anlatan Adam Fawer bize üzerine çok düşünülmüş bir kitap sunuyor. Başkarakterimiz olan David Caine epilepsi hastası bir karakter olarak bize sunulur. Üniversitede olasılık üzerine ders vermektedir. Bir gün ders anlatırken nöbet geçiren Caine hastaneye kaldırılır. O andan itibaren derse gidemeyeceğini anlayan Caine geçinmek için en iyi yaptığı işe yönelir yani olasılıklara.

Yine bir maçta iyi bir elde olduğunu düşünürken yavaştan krizin geldiğini hisseder ve yine kendini hastanede bulur. Uyandığında bütün parasını kaybettiğini öğrenir ve borca batar. Hastalığının tedavisinin olmadığını öğrendikten sonra geriye iki seçeneği kalır ya 9 ay sonra bitkisel hayata girmek ya da kendisine para karşılığında ilaç denemelerinde denek olmasını isteyen bir doktora katılmak. Böylelikle ikinciye seçen Caine'nin bir miktar da cebine para girmiş olur.

Evet, kitabın başladığı yerde tam olarak burası verilen ilaçlardan sonra çevresindeki tüm olasılıkları görmeye başlamıştır. Bu sırada da çeşitli olaylar sonucu Caine'i ele geçirmek ve hatta öldürmek isteyenler arasından kurtulmak için mükemmel ve kusursuz bir kaçış planı hazırlamak zorundadır. Her şey planına göre giderse kendisini çok da iyi olmayan bir son bekler.

Okuduktan sonra benim için artık günlük gördüğüm olayları bir başka açıdan değerlendirmemi sağlayan bu kitap Adam Fawer'in birçok dile çevrilen bir başyapıtıdır.

Ahmet Sadık Ögüt

YERLİLERİN GÖZYAŞLARI

Genellikle tarih kitapları okumayı çok tercih etmesem de son okuduğum “Yerlilerin Gözyaşları” kitabı üzerine uzun bir süre düşünmüştüm.

İspanyolların Amerika'daki yerlilere yaptıkları işkenceler bu olayları kendi gözüyle gören İspanyol bir papaz tarafından kitaba aktarılmıştır. Kitapta yerliler çok naif ve misafirperver olmasına rağmen onlara yapılan işkencelerin gün içinde katlanarak daha kötü hale gelmesi ve köle ticareti anlatılıyor. Yerliler İspanyolların gökten geldiğine inanarak onlara altınlarını, yiyeceklerini, köle olarak çocuklarını vermiş ancak İspanyollara yetmemiş ve yerlileri işkenceyle öldürmüşler.

Kitabı okuduktan sonra uzun bir süre etkisinde kaldım. Ve insanların ne kadar cani olabileceğini fark ettim. İnsanların kişiliklerinin ne kadar farklı olabileceğini yerlilerin naifliğine karşın İspanyolların caniliğiyle anladım. Avrupa'dan gelen İspanyollar silahlarıyla gemileriyle daha az kişi olmalarına rağmen yerlilerden milyonlarca kişiyi öldürmesi beni neden yerlilerin çok az gelişirken İspanyolların yerlilerin aksine nasıl bu kadar geliştiğini düşünmeye itti. İnsanların gelişmesi kişiliklerine mi bağlı insanlar arasındaki etkileşime mi bağlı yoksa başka bir şey mi diye düşündüm ancak etkileşim yerlilerde de kabileler arasında vardı. O zaman yerliler neden hiç gelişmemişti?

İspanyollar sözde Hıristiyanlığı yaymak için uğraştıklarını söylüyorlardı ancak keşişlerin Hıristiyanlık için ikna ettikleri yerlileri katlettiler. Başka bir sürü olayda olduğu gibi din kisvesi altında milyonlarca insan öldürdüler. Dinin yanlış anlaşılmasına ya da kötü amellere alet edilmesinin ne kadar vahşice olabileceği tekrar anladım.

Elif GÖK

TAHİR SAMİ BEY'İN ÖZEL HAYATI

“Kitapseverlik nedir? Kitapsever kime denir? Nasıl olunur?” cevaplarını bulacağınız çok güzel bir hikâye Tahir Sami Bey'in Özel Hayatı. Öncelikle yazar bu kitabında farklı bir teknik kullanmış kendisini de kitabın içine katmış. Gazeteci yazar Mustafa Bey olarak giriş bölümünde kendisini sıkça görüyoruz. Daha sonra sahneyi asıl sahibi olan Tahir Sami Bey'e bırakıyor. Okuyucuyu hüzünlendiren bir hikâyesi var, özellikle de sonda.

Tahir Sami'nin özelde hayatıyla beraber genelde toplumsal yapı ve insanımızın hayata kitaplara bakışını gösteriyor yazar. Tahir Sami tam bir arşivci, kitap sevdalısı. Öyle ki kitaplar için evlenmiyor, kardeşiyle kitaplar yüzünden kavga edip evden ayrılıyor vs.

Tahir Sami Bey'in hayat yolculuğunda aslında o dönemin eleştirisini yapıyor yazar, Sami Bey'in hayatında ve iç dünyasında ortaya çıkan bir huzursuzluk yahut hüznünü anlatarak. Hikayede görülen sade hayat, aslında içinde devam eden bir hüznü barındırıyor. Dışarıdan bakınca sıradan tekdüze bir hayat. Mustafa Kutlu Tahir Sami'den muhteşem bir uzun hikâye çıkarmış. Ve hikâyenin sonunda kafalarda yine deli sorular.

Çok güzel yazılmış ve her yaşta okunabilecek bir kitap. Keyifli okumalar dilerim .

Fatma Meryem KÖKSAL

İKİ ŐEHİRİN HİKÂYESİ

Bu zamana kadar bana en çok gerçekçi gelen, en çok gözümde canlandırabildiğim ve en hoşuma giden kitap Charles Dickens'ın İki Şehrin Hikayesi kitabı. Bu hikâye Fransız İhtilali sırasında iki farklı şehirde (İngiltere ve Fransa) halkın sefaletini, insanların durumunu, aristokrasiyi çok güzel bir şekilde betimliyor. Her bir olayı okurken zihnimde çok net bir şekilde canlandırabildim. Aynı zamanda kitapta platonik bir aşktan da bahsediyor.

Çok kitap kurdu değilim ama birkaç günde bitirdim kitabı. Beni etkileyen tarafı her şeyi film gibi gözümde canlandırmamdı. Kitabın sonunda ters köşe olması beni daha da heyecanlandırdı.

Zengin fakir ayrımı gözler önüne seriliyor bu yüzden biraz da duygusal bir kitap. Kısacası her duyguyu tatmıştım. Bu kitapta başlardaki iyi kahraman ve kötü ezik kişi sonlarda yer değiştiriyor. Bu da beni çok etkilemişti. Yani iyi hep iyi değil veya kötü hep kötü değil kitapta.

Eminim ki bu kitap okuyup okuyabileceğim en iyi klasikler arasında olacaktır. Fransız devriminin ne kadar kanlı olduğunu, günün şartlarını en iyi açıklayan kitap. Tarihe çok ilgim olmasa da gerçekten çok etkilendiysem, tarihe meraklı olanların kesinlikle hayran olacağı bir kitap.

Büşra Naz BAKIR

ZWEİG'DAN

Stefan Zweig-Bir Kadının Hayatından 24 Saat

Kitabın konusu etkiledi beni. Bazen bir şey için her şeyimizi kaybetmeyi göze alabiliriz geçen sürenin ne kadar olduğu fark etmeden. Bir günlükler için bütün ömrümüzdekileri yok sayabiliriz. O anki etkiyle hiç hissetmediğimiz duyguları hissedebilir ve hayatımızı ardımızda bırakıp gidebiliriz, kimine göre doğru kimine göreyse yanlış şeyler yapabiliriz. Siz hayatınızın en güzel şeyini yaptığınızı düşünürken bazı insanlar hatasını yaptığınızı düşünebilir. Bunun için sizi suçlayanlar bile olabilir. Fakat belki de siz hayatınızın en güzel hatasıyla bir suç işlemişsinizdir.

Stefan Zweig-Korku

Kitapta beni etkileyen konu oldu çünkü bence herkesin hayatında aynı şekilde olmasa bile bir şekilde var. Bize çok sıradan gelen alıştığımız şeyleri, kaybedeceğimizi düşünmeden sadece bir can sıkıntısı için tehlikeye atabiliyoruz farkında olmadan ya da olarak. Onları kaybetmeye yaklaştığımızda ise değerlerini anlamaya da yaklaşıyoruz. İçimizi bir korku sarıyor. Kaybetmemek için çabalamaya başlarken kazandıklarımızı kaybetmeyi göze alıyoruz belki de kaybetmek istiyoruz.

Canan ERTÜRK

YERLİLER VE İSPANYOLLAR

Yerlilerin gözyaşları mıydı bu kitap okuyucuların gözyaşları mı yoksa insanlığın gözyaşları mı, bilemedim.

Okuduğum kitabı kendim değil de bir ödev üzerine okumuştum. En değişik ve etkili kitaplardan biriydi benim için. Bir daha okumak istemediğim ama herkesin okuması gereken bir kitap. Bir daha okumak istemiyorum diyorum çünkü okuması bile zor geliyor insana.

Kitap İspanyolların ve daha sonra Almanların Coğrafi keşifler sonrası Amerika'daki yerlilere yaptıkları işkenceleri anlatıyor. İşkenceyi değil katliamı anlatıyor desek daha iyi olur sanki. Kitap size acınaklı bir kitap gelmiş olabilir ama bunların hepsi gerçek ve yaşanmış. Tarih sayfalarından silinmeyecek gerçekler.

Kitaptaki işkencelerden bahsetmek istemiyorum. Ama şunu da belirtmeliyim ki yazar Bartolomé de las Casas da işkencelerden bahsetmek istemiyorum diyerek anlatıyor tüm bunları.

Kitap Amerika kıtasını bölgelere ayırarak bahsetmektedir. Kitaptaki en etkileyici kısımlardan birinde yazar Küba adasında olanlardan bahsediyor. Nikaragua Eyaletine geçtikten sonrada önceki yerlerde anlattıklarımından daha büyük katliamlar diyor. Hatta Peru'da yapılan katliamlardan bahsederken şu ana kadar olan bütün katliamların toplamından daha büyüktü demek ve geri kalanını düşünmeyi bize bırakmaktadır. Geri kalanını biz düşünmek istemiyorsak da...

Kitap; yerlilerin diri diri yakılanlarını, köpeklere parçalatılanları, kılıçtan geçirilerek öldürülenleri, köle olarak en zor koşullarda kullanılanları, boğularak öldürülenlerini, sırf zalim insanların nefisleri okşansın diye oradaki kadınlara yapılan tacizleri, yemek verilmediği için açlıktan ölenleri, sırf başta İspanyollar olmak üzere oraya gelen zalimler istedi diye maden ocaklarında altın çıkarırken ölenleri yine İspanyollar istedi diye okyanusun dibindeki incileri toplamak için ölen yerlileri ve daha nicesini anlatmakta.

İspanyolların Nikaragua'da uyguladığı 'encomienda' sisteminden bahsetmeden geçmek istemem. Encomiende sistemine her İspanyol yerleştiği evde yaşayan yerlileri köle olarak kullanıyor ve bu evdeki insanların sahibi oluyordu. İnsan şunu demeden edemiyor. Onlar kimlerdi ki o insanların sahibi oluyordu ya da kendini öyle görebiliyorlardı. Hepsi için söylemiyorum ama onlar acımasız, vicdansız, ahlaksız yaratıklardan başka bir şey değillerdi. İnsan demiyorum çünkü dilim varmıyor onlara insan demeye ya da insan yerine koymaya.

En acısı da ne biliyor musunuz? İspanyollar oraya geldiğinde yerliler onları törenlerle, kutlamalarla karşılamış, onlara en güzel yemeklerini, en değerli hediyelerini sunmuşlardır. İspanyollar ise ertesi gün ya da ertesi günü beklemeden katliamlara başlamışlardır. Peki, sizce İspanyollar neden yapmıştır? Ben söyleyeyim, çünkü bu zalim insanların gözünü altın, zümrüt, inci bürümüştür ve başka bir şey düşünmemekte hatta yerlileri insan yerine koymayıp akılsız hayvan olarak görmektedirler. Kendi hayvanlarına bile daha çok değer verdiklerini düşünecek olursak... O halde bu zalimler şeytanın insan kılığına girmiş halinden başka bir şey olabilirler miydi?

Yazar kitapta İspanyolların yanlışlığını, katliam yapmak yerine yerlileri Hıristiyan yapmaları gerektiğini İspanyolların bu yaptığını Tanrı'ya ve İspanya Kralına saygısızlık olarak gördüğünden bahsetmektedir. Yerlileri Hıristiyan yapmak için gelen iyi niyetli Papazlar da var ancak İspanyollar onlardan önce davranıp etrafta Hıristiyan yapılacak kişi bırakmıyorlardı ki. Doğal olarak da yerliler, Hıristiyanlardan ve onların dinlerinden nefret ediyorlardı.

İnanın yerlilerin İspanyollara karşı hiçbir suçu ve günahı yoktur ama illaki bir kusur aranacaksa o da İspanyollara karşı gösterdikleri karşılıksız iyi niyetten başka bir şey değildir. Ama onlar ne yapmıştı ki iyilikten başka bir şey bilmiyorlardı.

Sena ARAS

KİTAPLARDAN BANA KALAN

Kitap okuyanlar ölmeden önce binlerce hayat yaşar, hiç okumayanlar ise yalnızca bir hayatı okur. Her kitap insanların üzerinde fark etmese de bir etki bırakır. İyi ya da kötü. Bir kitabı bitirdiğinizde artık aynı insan değilsinizdir. Karakterlerin tecrübelerini, kendiniz tecrübe etmişsiniz gibi hayatınızda yer verirsiniz. Edebiyatın güzel yanlarından biri de budur insanlar için. Edebiyat şunun için güzeldir: Senden asırlar önce yaşamış biri, senin de içini kemiren ve genellikle ifade edemediğin duyguları tarif etmiştir bir yerlerde. Varlığından haberdar olmayan birinin, senin yerine sıkıntı çekmiş olduğunu görmek rahatlatır. Anlarsın, yalnız değildir. Böylelikle kitaplar, insanları kendilerine bağlarlar.

Benim etkilendiğim, tecrübe kazandığım ve içselleştirdiğim yalnızca bir kitap yok. Bu da birçok tecrübe, dönüm noktası ve karakter değişimi demektir. Lakin herhangi birinden bahsedecek olursam Sherlock Holmes derdim sanırım. Benim üzerimde etkisi büyük bir kitaptır. Sherlock karakterinden öğrendiğim şeyler; aklın gücünü daha işlevsel kullanmak, olaylara çeşitli şekilde bakmak, hafızanda gereksiz yer kapladığı için gereksiz bilgilerden kaçınmak, mantık ve muhakemeyi daha doğru bir şekilde kullanarak cevaplara daha kısa sürede varmak; bunlar yalnızca Sherlock'tan öğrendiklerimdir.

Ne kadar çok okursak, o kadar tecrübe ve bilgi kazanımımız artar. Bir toplumun gelişmesi için kitap okumak önemlidir denilirken, bu laf olsun diye denilen bir şey değildir. Kendinize bir şeyler katmak ve geliştirmek istiyorsanız, kitap en güzel çığıştır.

Zeynep Fahrūnisa TEKE

“Yazmak bir serüvendir, yazılanın yayımlanması
bu serüvenin hüsni hatimesidir.”

